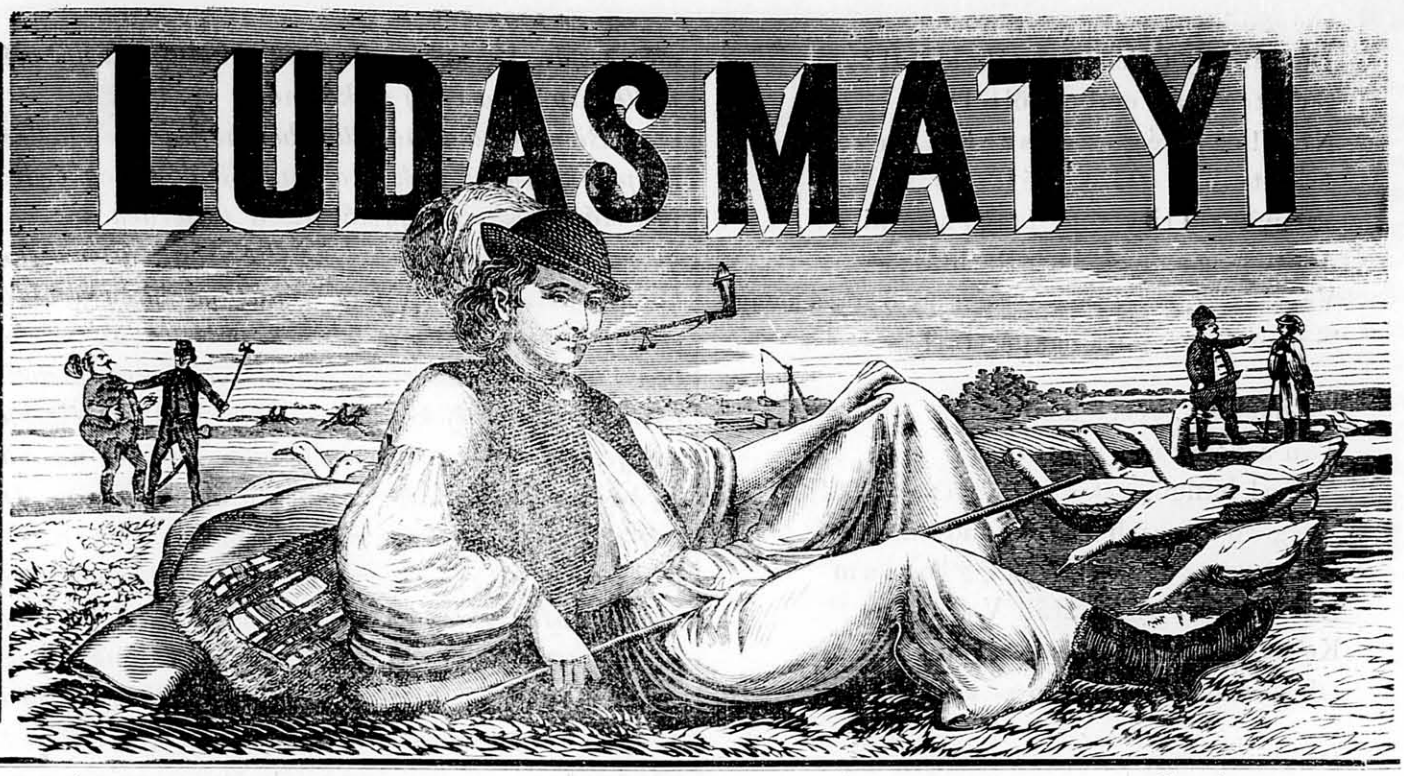

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik **minden vasárnap.** Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.	Az előfizetési pénz a **kiadó-hivatalba** ***Városháztér 6. szám*** alá küldendő.	**Pest, mart. 6.** 1870. **10. szám.**	GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	***Szerkes-tői iroda:*** Városháztér 6. sz. ide küldendő mindennemű kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Martius 6. 1870.

Vége van hát! te szegény gyerek!
Eltelt a huszonkét hónap!
Tudom vártad, 's most örülsz nagyon,
Hogy eljött reád ez a nap!
Lefizetted a börtön pénzt is,
Le, az utolsó fillérig,
Segitettek szegény sorsodban
Osztozó elvbarátaid!

Hogy nem voltál csúsz-mászó féreg,
Hogy kimondtad az igaz szót,
Ezért Bódi úr ő kigyelme
Rád huszonkét hónapot rótt!
Hja! édes fiam! akkor az volt
A kormányi politika:
Hogy a magad forma mokrákat
Eltétesse a dutyiba!

A concilium is összeült
Küzdni a világossággal,
Kuhn úr se tudá meggyőzni a
Morlákot drága puskával!

Lásd ez igy van, a kanfüstösök
Kik bepereltettek Ráthtal..
Most szabadon garázdálkodnak
Nem gondolva a világgal!

Kuhn is, eltéve a rebachot
Épen mint Hollandi Ernő,
Az elsőért Te, a másikért
Scorpió lett a bökkenő!
Mert lásd ... a ki csal, lop, húz és von,
Ki muszkát vezet, hont árul
Szabad. — De ki a szót kimondja,
Arra börtön ajtó zárul!

Sok mihaszna pimasz felkapott
A drága uborka fára,
Addig mig szegény Ludas Matyi
Börtönének kinyilt zára!
Beteg vóltál? „hadd forduljon fel"
Ezt mondák, s nem adtak pardont,
Szegény jó nőd látogatni ment..
Szuronyokkal vontak kordont.

De hát mit tevél? csaltál, loptál?
Gyujtogattál, embert öltél?
Nem! egy régi egyszerü mesét
A Matyiban elbeszéltél!
Mit páter Tritytroty maga sem hisz . .
Azért fogattak meg Ráthtal; —
Vagy azért, mert negyvennyolczas vagy
'S nem tartasz a deákpárttal! —

De hát mit tevél? lázitottál?
Tán a hazát megrontottad?
Nem! hanem azt a mi igaz volt!
Hegedü szóban elmondtad,
'S ad majorem Bódi gloriam
Elébb Pesten, osztán Váczon
Kellett csücsülnöd s átmenni a
Dicső miniszteri páczon!

De elmult már a hosszu idő!
A dutyiból tehát jöjj ki,
Szólj! irj! s negyvennyolczas nyiladat
A minisztérjomra lődd ki!
Ne félj! nem hagyunk el, nem soha!
Habár megpukkad is Eötvös;
Küld neked rigmust ezután is . .
Jó czimborád a . . .

Nagy Bőgős.

Eredeti levelek.

Edes komám Matyi!

Ugy láttzik, hogy kezdődik mán a pap-hettz, az országgyülésén, a mult hétenfüstöt vetettek a darázs físzek alá, hejj komám, szinte látom elöre, hogy meg dúg búg majd a fekete sereg. — Meglásd pajtás! hogy ki üt a ribillió még a fejír cselédek közt is, mer hát nem hinném, hogy a sok pap húgom asszony, meg az a sok szakátsné szó nélkül hagyná, hogy még bele mer szóllani hummi czivil ember a tisztelendő uraimék jövedelmíbe. — Feki furcsa kis teréfa lenne belüle pajtás, ha egyszer csak azt vennénk észre, hogy elöttünk áll egy tábor szoknyás és reverendás nípsíg — seprüvel, piszkafával meg kereszttel felfegyverkezve mint Ó-Budán.

Na csak nem kivánom az ilyen háborut pajtás, mert amúgy is kegyetlen jószág az asszonyállat, hát még osztán ha neki szilajodík, kivált oszt ha még mellé pap húga vagy szakátsnéja.

Bion komám máskülömben hejj de rettenetesképpen kék, hogy ezeket a pap urakat megkérdeznék mán egyszer, hogy hát azt a temérdek sok vagyont micsoda becsülettel kezelték hát, a melyeket hímmi hummi félkegyelmü szénarágó nagy uraktúl sinkópáltak el? Mi a fekinek való annak a sok vörös hasu papnak az a tenger sok fekvő birtok? (nem a szakátsnéjokat értem:) mikor hát se felesíge, se gyerme — — ho hó — de bión van — na hát jó, hájszen nem is lehet a máskíp úgy van a. — De hát azír még is mire való ükeméknek az a sok bírtok, meg píz; — bezzeg Krisztus urunknak nem kellett czifra eklepázsi, meg libérjás ínas, se nem járt hummi arany paszamántos czipkés szoknyában még is úgy elterjedt a tudománya, hogy ha az egísz világ aranyos, meg birliantos püspökje érsekestő pápástúl együtt össze dugja is a buksit, még sem fog olyan igazi keresztyéni tudományt fundálni, mint a hogy a Jézus Krisztus kigondolta, a felebaráti szeretetet, tesvírisiget meg egyenlősíget.

Hejj pajtás nem hiába inog binog mán a papok hatalmának a póttza. — Mert azt tapasztaltam én az íletbül, hogy mikor valami féle uraságnál czifrábban jár az inas, mint a gazda: prankóttá válik az olyan gazda, oszt idönek elötte megperdül a kotyavetyíre való dob.

Csak a mondó vagyok én, ídes komám! hogy aligha azokat a stirikelő tyipografus leginysíget is nem a papok hettzelték fel, hogy csináljanak ribilíót az ujság irók ellen, hogy ne kotnyeleskedhessenek annyit a szent konczonlionrul, most aztán Rómábul tartják ki ükeméket Péterfillérrel. Ott van ni, hallom hogy a nimet tyipografusok is felmondták már a szolgálatot Bicsben, még biz isten igazat találtam mondani.

Hanem pajtás, ha még soká tart az a konczonlíon, Krisztus ügyse kieszi a pápát az a sok pókhasu pap egíszen mindenibül. Hej komám, csak egy papzsákot is nagyon nehíz megtömni, hát még nyolcz kilenczszáz torkos reverendát, pedig azt hallom, hogy enyit traktál ü csalhatatlansága naponta. Képzelem pajtás, mennyi lesz ott a stokfis, kivált most majd böjtben?

Nem lett hát nímet Lónyajji uram? — bion sajnáltam volna is pajtás, — mert megint egy okos

embert csízelt volna el tőllünk a nímet, akkor aztán bele üthetett volna a mendergős menkő valamennyi fináncz ba.

Hejj Matyi; Matyi! a ki felquotázta ezt a világot, sok bajunk van — nagyon — mikor lesszmán a számadás órája? ugyi majd ha Gábriel arkangyal elkezd torombitálni? —

Nini Matyi komám! miféle Ráspe vagy Ráspolyt fogtak el azon a Pesten? hogy még az országházát is körül vettík vígette katonával, bárcsak elreszelné azt a közösnyügös lánczot melyel öszeakasztottak a nimettel, de fáin dolog lennebelőle.

Máskülönben pediglen bánja a feki, akármint lesz is mán a világ folyása, csakhogy te kikerülsz akkorra a dutyiból, mikorra Deák teins uram ükigyelme ezt a leveleket olvassa.

Arra vigyázzál osztán mán most komám édes komám! hogy belid ne kössik a nimet se a fískus, se Kujon gyenyerális, egyefel a feki azt a kótert a merre csak egyet épitettek, de még azt is a ki épittetti, de még azolyan törvinyt is a ki belé itilli az igaz embert

Karakán Marczi.

Ezen levelem adassék Karakán Marczinak a Ludas Matyi számadójának Pesten.

Hát ni ni, mit akarok kérdözni kelmödtül, ha szóba állana velem, ugyan ösmeri kelmed a csongrádi sörházat? Hát mindegy na, akár ösmeri akár nem, majd megösmertetem én kelmeddel.

Na hát . . ez a mi sörházunk olyan, mit is mondják na, hogy milyen? hát olyan, mint köcskemétön a malomalja. Mögfordul itt mindenféle pótentás, ha ugy számizihö való kerül néha, magam is elvesztögetök itt egy két tanyát. Innen nézzük a fejércselédeket, hogy mönnek vizzé mezitláb, aztán valaméket mögszólitjuk, hogy ménem huz csizmát? högykén azt feleli, a vargáná van. Erre osztán mongya egy másik, majd megfázik a lábad te — még högykébben feleli: nem ojan bűrbül van a, hogy megfázna. Pedig ne higygye ám azt kelmed, hogy nem fázik a lába, a foga is vaczog belé, azt se higygye kelmöd, hogy a csizmája a vargáná van, dehogy van, nem ott van a, hanem a Samu Pál tanyáján legel még; ezt is csak innét tudom, hogy Samu Pál cselédje a mult vasárnap vezetött egy lovat a sörház mellött, osztán kérdém töle, hogy micsoda lú e hé? Vötte a gazdám Regner zsidótú a kutyáknak, hanem majcsak a gyüvő héten kerül rá a sor. Hát ni csak azt akarom mondani, hogy annak a lánynak majcsak akkó lösz csizmájá, ha az a lú a vargáhó kerül, a pedig még soká lösz.

Még igy az embör beszélget, az idő csak telik és gyünnek az öreg asszonyok is vizzé a Tiszára, ezeket már mösziről hajja az embör: jaj kutyacsikozta ezt az utat de csuszós, jaj de fázik a lábam maj elfagy. Hát ménem huz ke csizmát? huznék én lelköm, csak vónna, pedig az északa se alhattam a lábbamra ugy hasogatta a köszvény, nem túnna ketök rulla valami orvosságot? Tunnék biz én Kata néni. Mit tunna lelköm? hát majcsak az a jó hivös sárgaföd szijja azt má ki abbul. De ni ni, leszaladok má a járóhó, gazt hoz ott egy kocsi, mingyá vissza huzza most a lovakat a Tiszába, ménem vettök má a hátusó kerék alá valamit. A mint a kocsit föltaszittuk, a sarokra erök, hát beszéllik, hogy a varjuk krágoknak valami, zivatar lösz mögint. Barátkozzunk, mint Méró Mikussal, ugy osztán majszét nézek még én is mint csuhé a piaczon, addig is az isten áldja meg kelmödet.

Csoszor.
keczés.

Siklósi vásárfia.

— Igaz történet. —

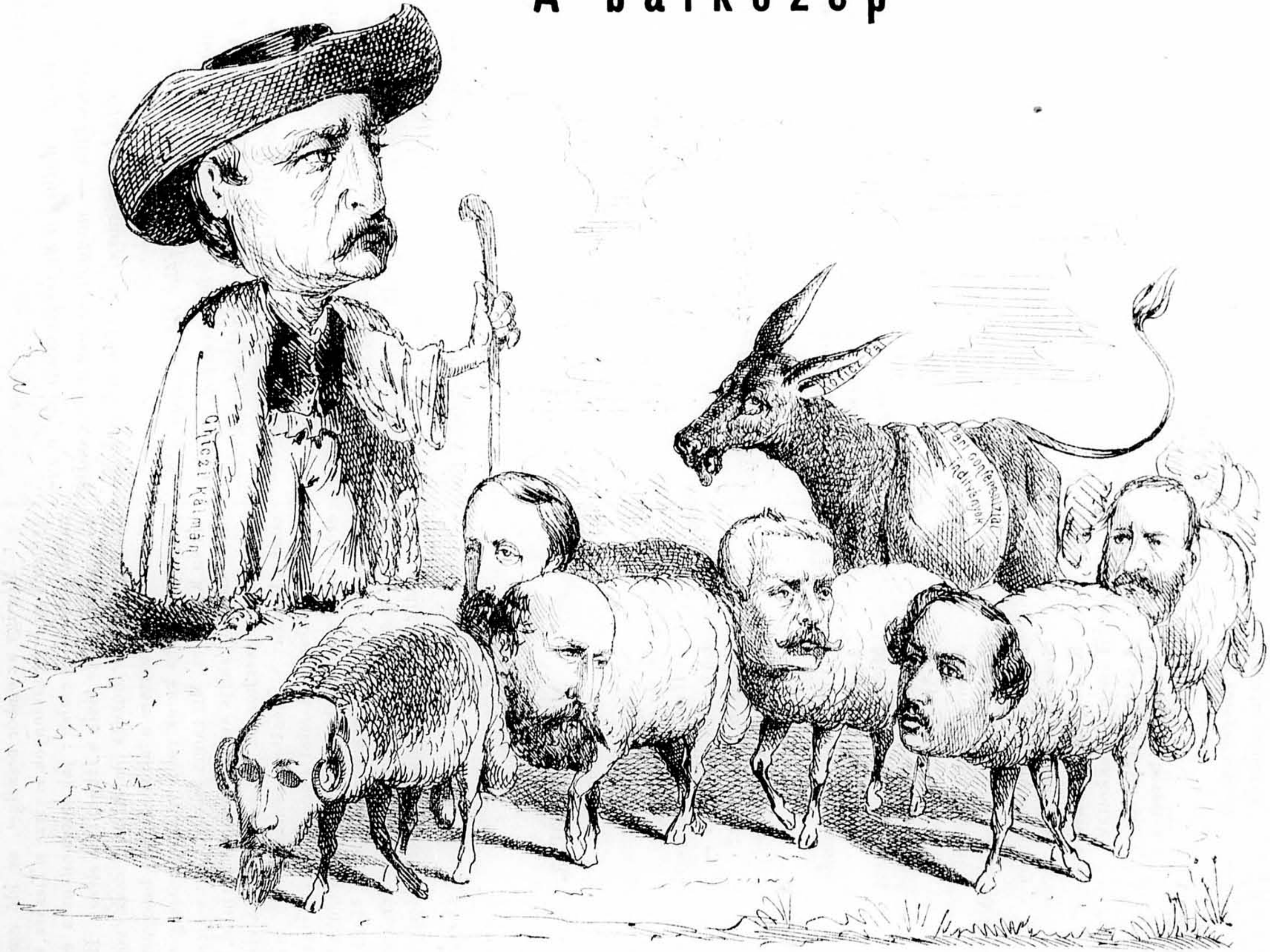
Siklóson a finánczok
Jaj de pórul jártak,
— Hajh de gunyjáva esik
Ez a Deákpártnak? —
Közepén a vásárnak,
Dohányra akadának
A finánczok.

Jaj de hamar megbánták
Az ócska vitézek,
Mert a magyar nép velök
Csak hamar elvégzett!
— Megjárták a vásárral
Jól megdobálták sárral
A fináncot!

De hogy bőrük maradjon
Szegény fináncoknak —
Közösnyügös vitézek
Tüstént kirukkoltak!
A népet félreverték
(Dalmáciát bevették.)
A sok lóval!

S a Lónyai vitézek
Megszabadulának,
S nem lett egyszer lehúzva
A bőrük dudának,
De a hogy mind megszaladt,
— Tapsolt a nép ezalatt
Bizony isten!

A balközép

Móricz Pál ismertetése szerint.

Farsangi caricatura.

A vigalmat néha bú, -- a hűtlenséget rendesen közmegvetés követi.

Fehérmegyei krónika.

Kukorelli Friczi levele Csazlaui Lőrinczhez.

Étes parádom! sok terék uri emper megfan a fehér megyei diszdigarban.

Gülönösen nagyon detszik negem eppen az uri gombániápan, a László szukabiró *) A bajdása: ugy hiják hogy László Dóni! de én mekadom negi pecsülesdes nevit, s azt mondom hogy: László Andi. Zörnyen detszik negem ez az emper. Ennél alik fan ogosabb gapczazitás **) az ekész makas beamter dardasákpan, mint ez. Merd ez, ha odd fan jobboltaliak gözött, — dehát aggor ü, — jobboltali. Ha fán bélközépiek gözött, dehát aggor ü zinte bélközépi — ha fán tigris demográk gözött, no aggor, ü is féres szaju demogra. Zóval ü makán nem hagyja gifognyi, mert ő a zent irással azt dardja: hogy mindeneget megbrópáljatog, és a mi jó, azt megdartsátok. — Montom édes parátom! ez az Anti igen ogos emper.— Gülönössen detzik nekem azóta, mióta egy gomisz falusi pirót csag hat forindra püntedett, hogy egy mogrának a fejit beferte. — Bedik parátom! pe folt pizonyitva, hogy csag a tokdor göltség volt 10 ft 50 grajczár. De az Andi, azir mék sem hagyott makán gifognyi. — Azír is montom, detszig is negem ez a Andi leginy. Buldog is lett az ü pülcsesség áldal, mert mosdanában ugy fujotik fel az ü fót geserves állaputjábul, hogy ulyan puffadt már, mint a gecsgepörduda. Ládszig, hogy a dutományt, nem hijápa szivda be, az ü nagy fejipe. Sok az rajda, mind az mádi piró uramon, a hájos biritos.

Pizony parátom! ez elött ez az Andi szukabiró is csag ulyan gis házacsgába lagott, mint az eszgimók, a gik fóka huzsal élnek. Mosd mek már ulyan nagy gazstéj csinaldadott odd Gajázóbéderen, — hogy Farahónak sem folt nagyop Egyiptompa. — Lásd parádom! ha bedik demogra ledd volna ez az Andi, nem volna negi mék jó ruhája zse,—és a jó fiknyéti tohány helyett rágná a pagót, mint ettig. No már csag ikaz is az, hogy ogos empernek fan esze. Megy is majd mék fejjepp is ez az Andi, merd ez mekdudja füisban kezét nyalni: az urak elütt mekdudja deregát hajdanyi, tud nyálas ***) lenni, dud názaretpeli kipet csinálnyi. Az ilyen emper, azdán gedfes parádom! el gel. agarmelyig vásárra hajzsák is

parátod
Kukorelli Friczi,
fináncz beamter.

*) Tán szolgabiró, sógor!
**) tán kapritás, sógor!
***) tán nyájas, sógor!
Szerk.

Párbeszéd.

Moricz: Thoni te! Ne marakhudjál uljan khotya modjára a Fekhete Julával, pizon meghint elveszthed a phöcsűletedet a vilägh elütth, mint már eidszher. — Lásd én nhem vholtham uljan ghoromba.

Necsár Toni: Ahhuz the még nhem érthesz Moricz. — Hát khivel ghurumbáskhudjak? — Az Esthi Lapuval? — Burszemtelen Jakuval? — az nhem vhálnék phöcsületemre, ha azuknhál ghurumbáb thudnék lenni; — a Magyarujshággal, cshak thermiszetes hajlamumat khövetem és ha megbuhhum is, mit veszitek?—leszhék a khi vultam; dhe, abbul a shok phöcsületbül, mit azhugrul leránczhigáluk, thalán csak rkagad rhám is egy khicsi.

Matyi.

*

Aszongyák: száz szónak is egy a végi.
Czérna Toni, marad mindég csak a régi,
Pesti Tráger igen goromba nép fajta,
De még a Bécsi Faszzieger sem tesz ki rajta.
Főleg midön félre teszi többi gondját.
És hanvazó szerda elött járja a bolondját.
Mondják: kutya ellen bot legyen kezedbe.—
48-as jó hazafi jusson ez mindég eszedbe.
Veszett eb marása ellen óvszerül használd:
A puska végét, vagy hurkot, az ebet ne sajnáld

A Bachrendszer korban volt egy Actuarius, ki a maga eleibe rendelt magyar embert akkép fogadta: „Tudja-e kend, hogy a „Tisza" — és „Duna" mellett én vagyok a leggorombább ember." — Ezen Bach huszárral, Csernátoni, ha nincsen is vératyafiságban, de szoros rokonságban kell neki vele lenni. — Schvarcz Gyula barátunk azonban vigasztalja magát azzal: — „hogy midön a hold legszebb fényességben ragyog, — akkor tutúnak leginkább az ebek."

Adoma.

Együtt ivogatott a káplán a kurátorral.

A kurátornak feje egyszer csak kezd ám szédülni a bortól.

Enye kurátor uram! — szól a káplán — de gyenge borivó, én az asztal alá tudnék inni három ilyen embert is mint kigyelmed.

„Hajh tiszteletes uram! a tanult ember ebben is csak tanultabb ám, mint a paraszt" válaszolá a kurátor.

Metaphysicai rugaszkodások,

(a pápai physicus deákok számára.)

Előadja Carolus Kergepalitanus, hires philosophus professor, honvédelmi baka inspector és leendő financz ministrans.

Az egyedi állagiság abstractumaiból észszerüleg kifejtett personalis individumok positiv resultatumainak abstracte előforduló, s a trancendentolismus ködhomályos eszme körében mozgó concret postulatumait; nevezzük philosophiai nyelven metaphysicának.

A metaphysica mint transcedentalis doctrina kiegyenliti a lét és nem lét közt levő viszonylagos differentiak lényegileg egymással különböző, de a származékos sensualismust illetőleg egymással passiv contradictioban levő negativ existentiák külömböző momentumait.

A metaphysica qua tudomány a következő főbb részekre oszlik:

I-ször a közvetlen lét;

II-szor közvetitett lét;

III-szor valódiság.

A közvetlen lét alatt értjük az ember personalis egojának, a személyiség philosophice meghatározott circulusábani azon müködését, melyben az távol tartván magát a természetszerénti naturalis absolutumoktól mint subjectiv önállás postulál magának lényeges elviséget.

A létnek contradictionalis antipodese a nem lét, — vagyis azon állapot, a melyben az ember belső érzelmeiben felmerülő egyéni önállás lényegszerü minémüsége, korlátoztatván a trancedentalis eszmék negativ ellenállása által, — magának sem lényeges, sem logicailag helyeselhető defferentiákat nem subvicial. —

A lét és nem lét viszonylagos aránylagosságát nevezzük levésnek, azaz olyan materialisticus contributumnak, melyben sem a szellemiség, sem az érzékiség, saját lételöknek határain tul nem keretelhetvén, ez által az emberi existentiában érzék-szellemi potentiákat hatrányoznak. —

Ha e potentiak tulnyomólag az érzékiség körében mementizálnak, akkor a szellemiség elveszvén transcedentalis rugonyosságát, nem tudja kellőleg fékezni a concupistentimalis sensualismust, és igy a frenum cupiditatis meggyengülvén a liberum arbitrum hanyátlásával bekövetkezik a nem lét.

Ha azonban a concupiscentimalis sensualismus egyéni határozmányait ugy képes érvényesiteni, hogy azok némi önállással birván, a szellemiséget is kellő módon respectálják, — és nem csak a jelenleges minémüségre, hanem egyszersmind a mivoltiság lényegiségére is bizonyos tekintettel vannak, s magoknak emerét existentiat létesiteni akarnak, — akkor előáll azon stadium, melyet meglettnek nevezünk.

Ha a létet, levén, nem létet, meglettett. — egymással azonositani akarjuk, akkor előáll az ugynevezett valami; egy oly philosophiai határozmány, mely már az emberiség primitiv korában, — mint állati cadentimalismus — tárgyaltatott a philosphia rustica által.

Eddig a közvetlen létről szóltunk. — A ki a közvetett lét vizsgálódásába mélyebben akar elmerülni, — azt utasitom bizonyos pápai philosophus professor, munkájára, melyben az hasonló értelmességgel térgyaltatik, — mint itt a közvetlen lét.

Sziporkák.

Pelissier franczia tábornok késő vénségében vévén nöül egy 16 éves leányt kérdé orvosától, ha valjon lehet e ezen házasságból gyermeket reményleni?

„Reményleni nem lehet, hanem félni lehet tőle“ — monda az orvos.

Szentes Imre bukott kecskeméti füszerárus és mostani borügynök kijelenti, miszerint mint jó keresztény nem türheti hogy a reá bizott borok az eredetiség bünében fetrengjenek, azért a vizkeresztségben részesité őket, s igy ne csodálja senki ha az ily borok társaságában fanyar képet vág. — Ajánljuk e lángeszü embert olvasóink figyelmébe!

Hazatért a falusi suhancz a katonaságból s midön kérdezgették kiváncsian töle, mit látott jártában költében igy kezdé:

Sokat láttam és hallják kendtek, láttam a többek közt egy olyan machinát, (gépet) melybe betették egy helyen a kender magot, s a másik helyen ugy jött ki belőle, mint kész ing.

Pikanteria.

Szentes Szidonia k. a. Pesten a 3 dob útcza 8. számú házban egy új szervezetü tanodát nyit, melyben ifjú nők dijtalan oktatást nyernek kérőiknek lekötött szavuk miképeni megszegésére. — Mint főtanitónő Sik Imréné — Bercsik Julia — aszony, az érdi molnár leánya fog működni, s így sikeres oktatásról gondoskodva van. —Szülék, siessetek lányaitokat ez intézetbe küldeni, hogy majdan nobel — feleségek ké legyenek. — — —

Fricskák.

Ia Jankó azt mondja, hogy Jókai választói nem kupakosok. — Hep, hep, hep Jankó, — hát te kupakos vagy-e?

— — — — — — — — — — — — — — — —

Ia Jankó sajnálja Lónyait ha elmegy. — Szja! Kerge Pali fősvény ember ám, hát ha az nem talál olyan busásan adakozni abból a sok névtelen jövedelemből.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Epegrammák.

Nyulszki uram ha röhög, jól elvicsaritja pofáját
Ellenzéki követ ha okokkal győzi beszédét . .
Régi latin mondás jut nékem eszembe ilyenkor,
Per risum multum poteris cognoscere stultum.

Mond Paczalos János három próbás luteránus
Árvában, jelesül Bobróban terjed a cultus,
Van nevetés, habotár Kuba! Juszt! Madocsányi! Kuhinka
Szól Eötvös foga közt Gorovéhoz: aspice stultus!

Ánglia szüzeit oly tüzesen mért védte Tanárky?
Rebus ez, annak is ártatlan, csak rajta találd ki.

Adakozások a rokkant honvédek menházára.

Drávafokból: Esze Jósef 1 frt., Jó Dani János 40 kr., neje Győr Katalin 10 kr., Jó Sámuel nője Kelemes Julina 10 kr., Szatyok János 40 kr., Galinó Vendel 30 kr., Greno Jósef 30 kr., Kovács Jósef 16 kr., Papp Jónás 10 kr.,

A Markóczi községben következők adakoztak, Balázs József 30 kr., Littenberd Sigmond 50 kr., Kelemen Jósef és Domián József 20 kr., Váradi Jósef — Váradi János 20 kr., Váradi Éva 10 kr., ör. Sika Jósef 30 kr., Sika András 50 kr., Sika Jósef fia 50 kr., Vajda Jósef 1 frt., Szutina Pál 12 kr., Kamu András 30 kr., Babud János — Balázs Ádám 50 kr., Biró Jósef 10 kr., Csöszi Anna 10 kr., Sipos Katalin 10 kr., Gyömlö Jósef 40 kr., Szücs János — Györ János 1 frt., Vajda András 30 kr., Biró Sara 12 kr., Sika Ádám 30 kr., Kelemen Ádám 30 kr., Keller Ferencz 10 kr., Nemes Katalm 10 kr., Kiss Juli 10 kr., Balázs János biró 1 frt., Sika Samu — Baázs András 30 kr., Haraszti Weisz Jósef 20 kr., Főöszszeg 9 frt. 94 kr. *

A nemes órsai olvasókör tagjai közül adakoztak: Becke Antal 20 kr., Varga Mihály 20 kr., Szarkai Miklós 30 kr., Vas Sámué 20 kr., Grosz Mátyás 20 kr., Hipp Károly 29 kr., Nagy Imre 20 kr., Tabik György 20 kr., Molnár István 30 kr., Molnár László 10 kr., Bogá János 20 kr., Nagy Károly 15 kr., Gyuri Antal 10 kr., Hollésy János 10 kr., Bot János 10 kr., Patkó Albert 10 hr., Kürti Sándor 10 kr., Sziványó István 10 kr., Takács Károly 10 kr., Sárközi Ferencz 10 kr., Kovács Benő 10 kr., ifj. Sárközi János 10 krajcár. Iskolás növendékek, Pálffy Teréz 20 kr., Szelle Juli 20 kr., Nagy Józsi 10 kr., Puskás Lajot 10 kr., Csorba Ladia 10 kr., Nagy Tini 10 kr., Zeve Jósef 10 kr., Szkukalek Juli 10 kr., Bogár Juli 10 kr., Kaponek Luiza 10 kr., Galambos Ilka 10 kr., Galambos László 12 kr., Varga József 10 kr., Fabik József 10 kr., Rócsás Máli 4 kr., Sziványó Lajos 6 kr., Kovácsi Agnes 5 kr., Nagy Károly 5 kr., Horváth Jósef 5 kr., Kis Teréz 5 kr., Török Eszter 4 kr., Prágai Eszter 4 kr., Cseh Józsi 4 kr., Tót János 4 kr., Becke Zsiga 4 kr., Vas Samu 4 kr., több kis gyermek 18 kr. Egy valaki 1 frt. Összesen: 7 forint.

N. K. Pestről: 50 kr.

Szerkesztőségünknél begyült eddig összesen: 220 frt 69 kr.

*) A gyüjtö elvtárs még 33 icze kukoriczát is gyüjtött, melyet készpénzzé téve átküldendi.

Főszerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. (Rajzolja: Appelrath L.) Felelős szerkesztő: KARAKÁN MARCZI

Nyomatott Kunosy és Réthy-nél Pesten, (váczi-ut 9. szám alatt.)